

гарскій, въ Москвѣ) закачило е въ тайнъ
тъвнинѣ книжевиѣ ищичко дая развидѣ-
лява и разсвѣтлява, а вътыя найподырни-
те 3. или 2. години, дига се вече малко по
малко мъглата, а свѣтлость та се выше и
выше освѣтлява стържѣтъ на старославен-
ското книжовно обновленіе. —

СЕДЪМЪ ПОЧЕТНИЦЫ

С. Климентъ Епископъ Велицки, какъ
то дума въ живописаніето си, кѣто смѣщій
ученикъ на тогова високоученый пастырь,
Архіепископъ Моравскій Меѳодія, и ѿ ту-
ка многоважный свидѣтель, върнѣли сѣ
ся съдѣлателите и помощниците Меѳодіе-
ви подырь смъртъ му, кѣто изгубиха якъ-
тъ си подпоркѣ, голѣмыѣтъ си Архіпастырь,
и кѣто видѣха чи неможатъ вече въ Мо-
равіѣ и Паноніѣ да сѣ задржѣтъ, длѣжно-
стите сѣ званичны да извършаватъ и хлѣбъ
да ядѣтъ, въ Българіѣ (въ л. 885). — Ти
сѣ пакъ были: с. Климентъ, с. Наумъ, с. Ан-
геларъ, с. Савва и с. Гораздъ; първатыѣ е
былъ както е горе казано Българинъ ро-
домъ, а найподырныѣтъ (Гораздъ) Моравецъ,
който е былъ ѿ Меѳодія и за наслѣдникъ
на Архіепископскіѣтъ престоль Моравскій